

عنوان مقاله:

ساختارهای شرطی گلستان سعدی و کارکردهای بلاغی- معنایی آن‌ها

محل انتشار:

دوفصلنامه کهن نامه ادب پارسی، دوره 10، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

رضا رفایی قدیمی مشهد - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تربیت مدرس

محمد جواد مهدوی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

میلاذ نویدپور - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

گلستان سعدی به مثابه یکی از امهات متون نثر پارسی، از جنبه بلاغی و زبانی، متنی بسیار غنی است. در پژوهش حاضر، انواع ساختارهای شرطی ("اگر" و متعلقات آن) به مثابه ابزارهایی مؤثر در بلاغت و معنا در گلستان سعدی بررسی و تحلیل شده است. مدعای اصلی پژوهش حاضر این است که اولاً گزاره‌های شرطی کتاب گلستان، از حیث ساختاری دارای تنوع هستند و ثانیاً این گزاره‌ها، نقش مهمی را از لحاظ معنایی و بلاغی در کتاب گلستان ایفا کرده‌اند. برای اثبات این مدعا، انواع ساختارهای شرطی به کار رفته در کتاب گلستان، از لحاظ ساختاری مورد بررسی قرار گرفته است و کارکردهای معنایی هر یک از این ساختارها، واکاوی شده است. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که گزاره‌های شرطی در گلستان، از حیث ساختاری و اغراض بلاغی- معنایی در 14 مدل مختلف قابل دسته‌بندی هستند و اغراض بلاغی مختلفی همچون: تشبیه، توصیف، ربط، التزام و ... را دربرمی‌گیرند.

کلمات کلیدی:

سعدی، گلستان، ساختارهای شرطی، زبان ادبی، بلاغت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1127416>

